

ISTEN FELTÉTEL NÉLKÜLI SZERETETE

2013. december 8.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Köszönjük drága mennyei Atyám, hálákat adunk a Te jóságodért, a Te kegyelmedért, a Te drága szent erőd áradjon a zsebkendőkbe, a hozott ruhadarabokba és a betegek testéhez érve legyenek gyógyulások, szabadulások, jelek csodák, erők, Atyám. Kijelentések, világosságok, szabadulások a Te dicsőségedre. Örökkön-örökké. Köszönjük ezt Neked, hogy elvégezted, Jézus nevében. Ámen.

A kicsi Rézműves Cintia Alisszát, aki 2013. július 6-án született, ajánlottuk fel az Úrnak. Minden hozzátartozó üdvösségét követeltük! Megtörjük az ellenség erejét, a szolgáló szellemeket kiküldjük, hogy oltalmazzák, védjék, óvják a kis Cintiát. Az Urat szolgálja, Isten ajándéka ő. Áldást mondtunk rá. Szép és gyümölcsöző életet prófétáltunk fölötte. Boldogságot, örömet kívánunk a családnak! Sanders pásztorunk unokája is megszületett, a neve Axel (jelentése: béke atyja).

Megjelent az új *Örömhíradó* újság, sok bizonyosságtétellel. Kiváló lehetőség arra, hogy ti magatok is örvendeztetek az Úrnak a hatalmas cselekedeteiben, és azután vigyétek el ismerősöknek, akik még nem ismerik az Urat. Szomszédnak vagy kórházi látogatáskor.

Nincs ennél nagyobb igazság (Semmi nem érhet fel a Te jelenléteddel – szólt a dicséret). Négy hétig nem élvezhettem az Úr jelenlétét. Olyan dicséretekben lehetett részem, amelyek nem áradtak, nem volt ott az Úr jelenléte. Kérdezték, hogy hogyan tudunk ebből a szárazságból kijönni?

Nagyon drága és *értékes* dolog birtokában vagytok itt jelen, akik idejárhattok. A dicséret áradatában, az Úr jelenlétében. Jobban tudom értékelni, mint ahogy ti teszitek, azt hiszem. Mindenki mondja: *Áldott legyen az Úr neve! Köszönjük Atyám a dicséretet!*

A KSZE weboldal és az Internet rádió karbantartás miatt december 15-én este 9-től reggel 7-ig nem lesz elérhető.

Mostani ausztráliai utam során két alkalommal is taníthattam kint a Rhema iskolában. Jól előjött, aminek kellett. Nem volt előre szervezett a tanítás, sok kérdés volt ott a levegőben. Az emberek ott is keresik a szívükben, hogy hogyan lehet *felkenetést kapni* Istentől, és hogyan tudja Isten használni őket. Azt a kérdést is feltették nekem, hogy miként van az, hogy ott kioltják a Szent Szellemet? Szakértője vagyok ennek, mert én magam is elkövettem ezt, hogy kioltottam a kenetet.

Most meg fogjuk vizsgálni az *Atya szívét*. Szeretnétek-e jobban megismerni a mi mennyei Atyánk szívét? Hogy miként néz ki a mi mennyei Atyánk szíve? Hogyha nem ismernéd Őt, akkor fel se merülne ez a kérdés.

Meg fogjuk vizsgálni a mi mennyei Atyánk szívének a jellemvonásait, a jellemzőit. Az első és legfontosabb, amit meg kell említeni róla, hogy Ő a *feltétel nélküli Szeretet* és a *könnyörületesség*. Ezt nem győzzük köszönni neki.

Efézusi levélre megyünk, ott arról szól ez az imarész, hogy az apostol imádkozik, hogy bárcsak jobban megismernék a hívők az Atya szívének a szeretetét és meggyökereznének abban, hogy megismerhessük ezt a szeretetet.

EFÉZUS 3,19.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeret felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.

Hogy megtapasztalhassuk ezt a szeretetet. *Feltétel nélküli* ez a szeretet, ami azt is jelenti, hogy ezért nem vagyunk képesek azt megérteni. A *megértés szintjén* nem tudjuk feldolgozni ezt a fajta szeretetet.

Hogyan lehet az, hogy annyiszor elrontottam, és ennek ellenére is úgy szeret engem? Ezért ezt a szeretetet nem lehet megérteni, vagy megmagyarázni, ezt a szeretetet csak *megtapasztalni* lehet. Azt fogjuk megvizsgálni, hogy miként lehet megtapasztalni a mennyei Atyánk szívének szeretetét.

Az első pont, amit említünk, hogy nem tudunk okot felhozni arra, hogy miért ne szeretne? Vagyis *nincs okunk* arra, hogy ne szeressünk, ha már egy okot keresünk arra, hogy valakit szeressünk. A világ úgy méri a szeretetet, hogyha tudsz említeni néhány dolgot, hogy mit tettél nekem, akkor már tudom mondani, hogy ezért és ezért szeretlek téged. Megköszönjük, hogy köszönöm ezt a munkalehetőséget és igen, ezért és ezért kedvellek téged. Szeretlek téged mennyei Atyám, mert meggyógyítottál engem.

A mennyei Atyánk feltétel nélküli szeretete *nem köthető feltételekhez*, hogy mikor szeret téged. Nincsenek feltételek. Nem köti feltételekhez, hogy mit kell tenned ahhoz, hogy szeressen.

Én azért szeretlek téged pásztor, mert annyi mindent tettél értem. A kérdés így merül fel, hogyha nem tennék annyi mindent érted, akkor is szeretnél-e? Ha ezekkel én felhagyok, akkor te elmész. Vagyis a te szereteted az egy hústesti szeretet. A feltétel nélkül való szeretet az *nem keresi az érveket*, hogy miért is szeressem a másikat. Azért szeretem őt, mert ő olyan sokat segít nekem. Sok szeretetet kapok tőle.

Ha az ember már érveket keres arra, hogy miért is szereti a másikat, akkor az nem a mennyei Atya szeretete. A mennyei Atya szíve így szól: Én, szeretlek téged akkor is, ha teljes zűrzavarban vagy.

A mennyei Atya szeretete azt mondja, hogy szeretlek akkor is, ha fönt vagy, akkor is, ha lent vagy. Szeretlek akkor is, ha bűnben vagy. Szeretlek, ha van pénzed, és szeretlek akkor is, ha nincs semmi sem. Akkor is szeretlek, amikor te nem szerettél engem. Akkor is szeretlek, amikor te szeretsz engem. És én csak szeretlek téged.

Ez az Istennek a feltételekhez nem kötött szeretete. Ez vagyok én, mondja az Atya és ez az én *feltétel nélküli szeretetem*. Ez a mi mennyei Atyánk szíve, így szól: szeretlek téged, szeretlek téged és szeretlek téged. Nem keresek arra érveket, hogy miért is szeresselek. Milyen fajta szeretet ez? Akarod-e tudni, akarod-e ismerni a mennyei Atya szívét?

Ugyanaz a helyzet a természeti síkon. Itt köztünk, nemcsak gazdagok vannak jelen. Nemcsak tanultak vannak jelen, és nemcsak fehér bőrűek vannak és nemcsak magyarok. Én *szeretem az embereket*. Mindenféle és fajta embereket. Mindenféle emberért imádkozom. Bármilyen nemzetiségi legyen, bármilyen származású, bármilyen etnikai csoportból legyen.

Mindegy a származási fajtája, mert nem keresek érveket ahhoz, hogy miért is szeresselek. Mert ha keresnénk azt, hogy miért is szeressem a másikat, akkor az nem a mennyei Atya szívének a szeretete. Az Atya szívének szeretete így szól: szeretlek téged, bármit is teszel. Nem keresek érveket arra, hogy miért is szeresselek. Feltétel nélküli szeretettel szeretlek.

Amikor újjászülettem, elmentem a Bibliaiskolába és szent emberré lettem. Elmentem dolgozni, de gyorsan kijött a számon utána is például, hogy káromkodtam. Tudom, hogy ti nem tesztek soha ilyet. De ha az emberben felmerül a kérdés, amikor magához tér, hogy Istenem most is szeretsz engem?

Igen, ugyanúgy szeretlek téged, semmi nem változott! – mondja. És ezt mi nem tudjuk úgy megérteni. Tegnap például nem követtem el bűnt, de Isten azt mondja, hogy aznap is ugyanúgy szerettelek. Ezt nem tudjuk megérteni. Ez a tudás, amit csak megtapasztalni lehet, megtapasztalni az Istennek ezt a feltétel nélküli szeretetét.

Mert persze az emberben van egy csomó minden. Bennem is van. Nem tudja az ember megérteni ezt a fajta irgalmat. Van, aki azt mondja, hogy Uram, inkább engedj engem meghalni. De a mi mennyei Atyánknak ezt a feltétel nélküli szeretetét kell feldolgoznunk.

Ez a feltétel nélküli szeretet, az Atya szeretete, nem fogja kiválogatni, hogy kit szeressen ezzel. Azon a napon, amikor te elhatározod, hogy kit is fogsz szeretni, akkor tudd meg, hogy a hústesttel szeretted. Ezek itt az enyéme, az ott pedig egy kivetett. Ha az ember ezt teszi, akkor nem az Atya szívéből cselekedett.

Az Atyának ez a feltétel nélküli *szeretete munkálkodik* bennünk. Ha ez munkálkodik bennünk, akkor egyetlen motivációban szabadna cselekednünk, mindig *Őt kellene követnünk*. Az Atyának a szeretete az nem a fejünkből származik.

Nem szabad kétkednünk ebben a feltétel nélküli szeretetben, hiszen az *Ő Fiát küldte el* a keresztre meghalni értünk, *annyira szeretett* minket. A világ alapítása előtt elrendelte, hogy *áldozatul adja* a Fiát.

Az embernek *nehéz elfogadni* ezt a fajta szeretetet akkor, ha az életében nem kapott szeretetet pl. a szüleitől. Az ember ilyenkor falakat épít maga köré és próbálja önmagát megvédelmezni.

Izraelben észrevettem nem egyszer, amikor sorba álltam, hogy az emberek szerettek tolakodni. Bejöttek elé és mondtam: nem bánom, hogy itt vagy, megáldalak, meghívlak egy kávéra. Úgy néztek rám, hogy én örült vagyok.

Azt válaszolta nekem, hogy én a férjemmel jöttem, mintha ki akartam volna kezdeni vele. És én meg a feleségemmel voltam ott. Nem fogadták el a szeretetemet. Ugyanígy az emberek sokszor nem fogadják el a mennyei Atya szeretetét. Ha *megismered* ezt a fajta feltétel nélküli szeretetet, akkor fogod tudni *elfogadni* az Atya szívét.

Az én földi édesapám ellátott minket mindennel. Egy nagyon gondos édesapa volt, de azt, hogy miként szeressen minket, azt nem tudta. Ennek eredményeként én egy jó katonai felállású ember voltam. Azután *újjászülettem*, befogadtam Jézust. Jézus, ahogy bennem felnövekedett, úgy továbbra is *változásokat* hozott bennem. Ma is változom.

Ahogy felnövekszünk a belső emberben, úgy egyre nagyobb megértést kapunk erről a fajta szeretetről, amely az Isten *királyságának a mozgatórugója*. Csak az Istennek ez a feltétel nélküli szeretete képes arra, hogy *teljessé tegyen* téged. Még akkor is, ha egyre inkább jobban és jobban felnövekszel az Úrban.

Az egyik terület, amit meg kell említeni, az a léleknek az a része, ahol az *ó ember* kívánságai még mindig rajtunk lógnak bizonyos mértékben. Ezért sokan a völgyben maradnak, és nem mennek föl arra a hegyre, nem másszák meg azt a hegyet, amely az Úrral való együttes növekedésnek az eredményeként jön.

Van bennünk egy ilyen vágy, egy vágyakozás, hogy *feljebb kerüljünk* azon a hegyen Istennel. De másrészt a természeti síkon pedig rajtunk vannak ezek a kívánságok, amelyek visszafognak. A léleknek a kívánságai, kívánásai.

Az a Jézus, akit megismeresz ott fönt a hegycsúcson, ha odáig fölmész, az nem ugyanaz a Jézus lesz, akivel lent a völgyben jártál, aki neked ott biztonságot adott. A legtöbb keresztyén ott azon a biztonságos zónán szeret maradni, ahol a völgyben, szélcsendes, jó klimatizáció, jó hőmérséklet van, és minden kellemes, biztonságban van.

De ha az ember elindul az Úrral, nem tudja például, hogy mit csomagoljon, vagy milyen idő várja a hegycsúcson. Például, ha havas a csúcson. Ritkább a levegő. A hőmérséklet megváltozott. De oda föl lépésről-lépésre visz minket el.

Kaptam olyan látásokat az Úrtól, amelyek még a mai napig nem teljesebbek be. Ez azt jelenti, hogy én az Úrral még ezen az *úton vagyok*, az utazásban vagyok.

ZSOLTÁROK 27,13.

13. Már ellankadtam volna, ha nem hinném, hogy meglátom az Úrnak jóságát az élőknek földjén!

Van tehát egy örökségünk, s ahogy *növekszünk* együtt az Úrral és követjük Őt, és *átadjuk* magunkat az Úrnak, megadjuk magunkat, úgy tudjuk előhozni és *bemutatni* az életünkben mindazt, amit az Úr már *tett értünk*. Erről is fogok magyarázni.

Az emberek sokszor kérdezik, hogy vajon miért nem vagyunk azon a *helyen* az Úrban, ahol lehetnénk? Miért nem megy ez a vállalkozás, és miért ez, és miért az? Mindegy, hogy milyen fajta elfoglaltságod van. Az egyik, akire most visszaemlékszem, az nyomdász. A könyvkiadásban volt elég sikeres, de nem érezte magát benne teljesnek.

Tíz-tizenkét évvel ezelőtt ezt abbahagyta és elkezdett a műanyagokkal foglalkozni. A gyülekezetem tagja volt ő, és Isten segítségével olyan dolgokat *talált fel*, mint például a szilárd állagú műanyagokat. Először csak a hobbi volt. Azt mondta, hogy szinte véletlenszerűen jutott oda, hogy ezt tette, de igazából nem szerencse volt az.

LUKÁCS 9,23.

23. Mondja vala pedig mindeneknek: Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét minden nap, és kövessen engem.

Itt miről beszél az Úr? Mi az, hogy kövess engem? Ez az a mi életünk, hogy a mi szellemünkben lakozó Szent *Szellemet kövessük* napi szinten. A gondolatainkban, az érveléseinkben. Mindegy, hogy melyik szinten állunk, ha Ő mutat valamit és azt például visszautasítjuk, ezek apró dolgok is lehetnek.

Nekünk, szolgálóknak azért fontos, hogy mindent *feladjunk az Úrért*, hogy az Úr dicsőségének a lakozó helyévé válhassunk, ahol Ő lakozhat. Nemcsak a mieinknek szólunk. Nézttem az egyik legutóbbi alkalmunkat, 8000 letöltéssel tisztelték meg a keresztyények. A János 3-ban mondja az Írás, hogy nékem alábbszállanom kell, Őnéki növekednie kell.

JÁNOS 3,30.

30. Néki növekednie kell, nékem pedig alább szállanom.

A változásnak a törvényéről van most szó. Én szeretnék változásokat hozni az Ő jelenléte kedvéért. Ha az ember saját maga dolgait védelmezi, akkor az az illető a hústestben van. Ugye tanítottunk arról, hogy ne okoljuk a másikat. Ott több mint 220 000 hallgatónk volt. Nagyon sokan hallgatták meg. Az emberek *változásokat* keresnek. Nekünk szolgálóknak az a dolgunk, hogy titeket *felkészítsünk* a szolgálat munkájára.

MÁTÉ 4,19.

19. És monda nékik: Kövessetek engem, és én emberek halászaivá teszlek benneteket.

Mindannyiunknak kell, hogy legyen az életünkben egy olyan *hely*, ahol valakit meg tudunk ragadni, az *Úrhoz tudjuk vinni*, vagy ide be tudjuk hozni az illetőt. Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát. Ez nem azt mondja, hogy tagadjuk meg önmagunkat, hanem az ó embernek a *hústermesztét* utasítsuk vissza.

Tegnap imádságban töltöttünk sok időt, közbenjáró imádságokban. Talán így lehet a legjobban elmagyarázni, hogy mit is jelent ez. Így fogjátok leginkább megérteni. Hogy az ember képes legyen több órát ülni egy helyben és imádkozni így szellemben nyelveken, ahhoz valóban az szükséges, hogy a hústestet alá kell vetnünk a szellemnek.

Elkezdünk így szellemben imádkozni, és ahogy néhány perc eltelik, néha úgy tűnik, hogy két nap telt el. Az ember ránéz az órájára, és még csak 5 perc, ezt nem hiszem el. Meg fogjuk nézni, hogy miért is olyan fontos az, hogy az ember a *hústestet alávesse*, és hogy valóban átadja magát a Szellemnek és *imádkozzon szellemben*. Mindenre vonatkoztatható ez, amit az életben végeznünk kell, a mindennapi ügyvitel, üzleti dolgok szintjére is.

RÓMA 8,34.

34. Kicsoda az, aki kárhoztat? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is érettünk.

Miként fog az Úr *közbenjárni* érettünk az Atya jobbán?

ZSIDÓ 7,25.

25. Azért Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy közbenjárjon érettük.

Mindenkor *készen áll* arra, hogy ezt megtegye. Ha te tehát *szellemben imádkozol*, Ő készen áll arra, hogy *közbenjárjon*. Vannak olyanok, akiknek *elhívásuk* van arra, hogy közbenjárjanak bizonyos helyzetekben és könyörögjenek.

Ez képes az emberi helyzeteket, gazdasági helyzeteket, politikai helyzeteket, a testeknek az állapotát, gyógyulásokat, családi helyzeteket megváltoztatni. Amikor az ember ilyen *nyögések* szintjéig, mélységekig fohászkodik, *vajúdásokkal*, képesek vagyunk így új üzleti vállalkozásokat beimádkozni. Békességet vagyunk képesek imádkozni. Oltalmat az életekre.

Ha az Úr előhoz valakit az életedben – mondjuk egy gyermeket –, és látod, hogy valami nem megy rendjén, akkor mit kell tenni? Az *Úrnak a kezébe* kell azt fordítani úgy, hogy közben *szellemben imádkozol*. Kaphatsz például rossz híreket, azonnal elmehetsz az Úr elé így imádságban, szellemben imádkozván.

Ez jelenti azt, hogy *átadtuk* magunkat az Úrnak. Mindenünket átadtunk, az időnket, az imádságunkat, a problémákat. Az, hogy magunkat odaszánjuk, teljes mértékig odaadjuk, amikor így imádkozunk, akkor *Jézusnak adjuk át a helyet*.

A saját kívánságainkat, a saját lelkünk vágyódásait elhagyva az *imádságnak adunk teret*. Sok bölcsesség jön ilyenkor elő, *vezetést* lehet venni, *bölcsesség* és *kijelentés* szelleme által olyan dolgok jöhetnek elő, amit előtte nem is láttál.

Ha az ember hajlandó arra, hogy ezt az alantasabb életet feladja és *Jézust kövesse*, akkor be fogja tudni mutatni a választást, hogy mit választott örökre. Ez az, amit Isten látni akar. A kegyelem Evangéliuma – fontos, hogy ismerjük, *nincsenek törvények*. Nem a törvényeknek kell engedelmeskedni.

A gazdag ifjú példája: megkérdezte Jézustól, hogy mi az, ami még hibádzik, hogy elnyerjem az örök életet? A *törvény* szerint gondolkodott. Mert mindazt, amit Jézus mondott, azt megcselekedtem, mondta.

Egy zsidó ember volt, aki a törvény alatt élt, és a törvénynek engedelmeskedett, és az által meggazdagodott. Jézushoz ment és megkérdezte, hogy mi az, amit még tennem kell? Add el mindenedet és oszd szét a szegények között. És szomorúan ment el. Azt akarta tudni, hogy mi az, amit még tennie kell? Amiben szüksége volt, az a *hit*.

A keresztényeknek ma ugyanígy a *hitben* van szükségük. Mert mivel kárhozzatás alatt tartják magukat, ezért a *hitük nem teljes*, kisebbség érzetben szenvednek.

Ha ez az ifjú, ismerte volna az Írásokat: ha a szegényeknek adjuk, amink van, akkor azt az *Úrnak adjuk kölcsön*, és az Úr *sokszorososan visszajuttatja* hozzánk. A legtöbb professzorom hite szerint, s ahogy tanították, ő Jézusnak egy rendelt apostola lett volna, csak *nem volt hite* arra, hogy *beálljon* a szolgálatba. Folytatjuk a gondolatmenetet a közbenjáró imádságról.

GALATA 4,19.

19. Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülök, míglen kiábrázolódik bennetek a Krisztus.

Az imádságoknak nagy része arról szól, hogy a *közbenjáró* imádságainkban azokat a keresztényeket, akik nem követték az utat, újra szüli a Szellem. Hogy jöjjenek vissza, térjenek *vissza az Úr akaratába*, ugyanis nem növekedtek fel.

Ahogy Pál másik helyeken írja, le kell *vetkeznünk* az ó embert, és fel kell *ölnünk* az új embert. Egy új életet kaptunk a *kegyelem* Evangéliumában, és minden, amire valaha szükségünk lesz, ebben az új életben, az *új teremtésben* el lett helyezve bennünk. Azt akarjuk, hogy lásd azt a két embert ebben az Írásban. Két embert említ itt az Írás.

2KORINTHUS 4,16.

16. Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról napra megújul.

Beszél egy *belső* emberről, ez az *újonnan született* szellemi ember. És az *ó emberről*, amelynek tulajdonságai rá vannak tapadva a külső emberre. A léleknek a dolgai, ami nem újult meg, ami nem az új ember.

A *belső* embert úgy tervezte és úgy teremtette Isten, hogy képes legyen *hinni a lehetetlenben* is! A *természeti* ember az *mérlegel* a fizikai síkon, hogy mi az, ami lehetséges, és mi az, aminek van valószínűsége, hogy megtörténhet. Ha az ember azonban ezt a *belső* embert tekinti, megvannak a képességei, hogy a *lehetlent is meg tudja ragadni*, megfogni.

Ha igazán és eredendő módon *követed* majd a Szellemet, akkor olyan helyeken fogod magad találni, a Szellem olyan helyekre vezet, ahol nem leszel képes a saját erődből megvívni azt a harcot. Sokszor tapasztaltam magamon is, hogy ki kellett volna *szélesítenem a látásomat* oly mértékben, hogy *Istent is belevegyem* a programba.

Ausztráliában találkoztam egy prófétával, aki erőteljes a gyógyító kenetben és a tudás szavában. Személyes próféciaikban szolgál. Nekem is szólt így az Úr. Kérdezte, hogy akarom-e, hogy szolgáljon felém? Mondtam, hogy persze. Utolsó nap volt ez. Az *út kiszélesedik* – mondta. Ezt látom. Szélesedik! Több dolog jön még, ami előttünk van.

Szeretlek benneteket, ezért mondom, hogy vizsgáljátok meg magatokat ebben, amit le kell tenni, hogy *több idő* maradjon az Úr dolgaira, és hogy abban *növekedhessetek*. Azért helyezte el benneteket az *Ő Szellemét*, hogy bemutathassa az *Ő képességeit*, hogy miként képes használni minket az örökkévalóság tükrében.

Ha ember *szabad* a törvényektől, a rendszabályoktól, akkor képes lesz arra, hogy az örökkévalóságban, a királyságban ezeket a dolgokat *megtapasztalhassa*. Az *ó embernek* a hústestiségét, a testi dolgait fel kell adnunk ehhez, hogy ez jöjjön. Az ember néha küszködni fog ezzel.

Feladni magunkat az Úrnak, azt jelenti, hogy a régi életünket le kell tenni, vagyis az *ó embert* el kell távolítani, le kell vetni. És amikor azt írja, hogy vegyük fel a saját *keresztünket*, amikor erről a keresztről beszél, akkor a *feltámadás erejét* látja benned, Jézus Krisztusban.

Mert te *feltámadtál* Ővele, és naponta akarja, hogy Őt *kövessed*. Ez a mi életünk. A szellemi élet, nem a hústesti élet. A hústesti mivoltunkban, a lélek dolgaiban lesznek küzdelmeink! A *szellem* és a *lélek* dolgai között kell sokszor választanunk és az küzdelemmel jár. Ez *napi* megtagadást, egy feladást jelent.

Írja azt az Ige, s Ausztráliában jött ez nekem, hogy a békesség Istene összezúzza, *megrontja* a sátánt a ti *lábaitok alatt* hamar. Hallelúja!

RÓMA 16,20.

20. A békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen.

Sok minden van ebben a mai tanításban. A levegőben benne van ez, hogy foglalkozni kell ezzel a fajta *feladással*. A műholdas prédikációkban is lehet ezt hallani a jó prédikátoroktól. Feladni a küzdelmeinket és mindent *odaszánni* az Úrnak. Mit jelent ez?

Hadd mondjam el nektek, mit jelent ez a feladás: hogy mindent átadsz és *odaszánod* magad, hogy „meghalsz” annak. Ezt nekünk is tanították annak idején, hogy *meg kell halni* a régi természetnek. Az *ó természetnek* meg kell halni. Az *életedet* és annak az irányítását oda kell adnod az Úrnak.

Amivel itt a dolgok úgy küszködve mennek, hogy azt hisszük, hogy nekünk van igazunk, de ha tényleg változni akarunk, és át akarunk változni, ahhoz képesnek kell lennünk Istennek az *akarátát elvégezni* az életünkben. Ehhez meg kell tanulnunk *mindent átadni*.

Ez az Úr szemszögéből a teljes alázatnak, az egyértelmű alázatnak a cselekedete, mert a mennyei Atyát az Ő Fiának az *engedelmességére* fogja *emlékeztetni* minden esetben.

Azok, akik *Isten ellen harcolnak* vagy akarattal, vagy a tudatukon kívül – tehát vagy tudatában van az illető, vagy észre sem veszi –, általában az az oka annak, hogy nincs bennük meg ez a *készség*, hogy átadják azt az Úrnak.

Az Úr biztos szolt hozzád, hogy ne vegyél részt abban a bizonyos vállalkozásban. Gonoszság *igájába* kerülsz, ha gonoszokkal szövetkezel. Az Úrnak nem a vállalkozással van a baja, de figyelmeztetett, hogy azt ne!

Átadod a döntési *jogkörödet* egy olyan valakinek, nevezetesen *Isten kezébe*, aki biztos, hogy nem fog sérelmet okozni neked. Isten nem fog olyat hozni, ami neked a károdra lenne, mert Ő maga a Szeretet. Te pedig ellenállsz annak, hogy mindent átadj a kezébe.

Ahhoz, hogy *eljuss a helyedre*, Isten azt kéri, hogy *add fel* a saját kívánságaidat, a szenvedélyeidet, a hústesti életed. Te pedig olykor harcban állsz ezzel és Istennek ellenállsz. Tudjátok, hogy én hogy lettem misszionárius? Ezt az üzenetet hallottam három éven át. Az üzenet lényege az, hogyha úgy gondoljuk, hogy mi vagyunk az okosabbak Istennél, nem akarjuk ezért odaszánni az életünk minden területét, miként azt Isten akarja.

A Példabeszédekben van egy igevers, amit azoknak szoktam mondani, akik úgy gondolják, hogy mindent tudnak. Tudjátok, mit mond ott az Írás? Hogy nincs olyan bölcsesség, nincs olyan *tudás*, nincs olyan tanács, amely megállna Isten ellen. Őneki van *igaza* minden esetben. Ő nem ostoba!

Azok, akik magukat nagyon nagyra tartják és okoskodnak a fejükben, ha megnézed a héberben, hogy milyen jelzővel látja el őket az Ige, akkor az *ostobához* nagyon közeli szótövet találsz. Ostobák, akik *kevélykednek* Isten ellen.

Isten mindig szeretne valamit végezni *bennünk* és *rajtunk keresztül*. Ezt akkor tudja megtenni, ha folytonosan odaszánjuk magunkat. Megadjuk magunkat. Abban a pillanatban, ahogy megszakítjuk ezt az odaszánást, az az a pillanat, amikor Isten nem tud többet munkálkodni bennünk és rajtunk keresztül.

A bibliaiskolában mondtam nekik, Isten *nem fecsérli* el a kenetét. Arról is szóltam, hogy az embernek ki kell mennie és be kell bizonyítania Istennek, hogy ő *cselekvő*, s megérdemli azt, hogy őt Isten felkenje.

Visszajövet az utamról, a *tudás szava erősebb*, mint valaha. Erőteljesebben működik, mint valaha. Ha valahol a világosság abbamarad, akkor mi kapcsoltuk le. Tegnap három gyógyulásról tudok számot adni. Miközben imádkoztunk, az Úr három területet mutatott, egyik a kézfej területe volt, volt a gerincben és a nyakban is. Nagyon erősen jöttek ezek a jelzései az Úrnak. Nagyon tisztán.

Az emberek szeretnének felkenetésre jutni anélkül, hogy mindent odaszánának. Hogy odaszánák magukat a Szent Szellemlnek. Mikor volt utoljára, hogy valamit adtál Istennek? Tegnap a 29-es Zsoltárt kaptam az Úrtól. Tudod, mit mond abban?

ZSOLTÁROK 29,1–2.

1. Adjátok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok az Úrnak dicsőséget és hatalmat!

2. Adjátok az Úrnak neve tiszteletét, imádjátok az Urat szentségének dicsőségében.

Dicsőséget adjatok neki azért, amit Ő tett az életetekben. Vagyis az életünket tényleg át kell adni Neki. Oda kell adni az *időnket*, hogy a közbenjáró imádságainkat elmondhassuk. Oda kell szálni magunkat, hogy bejőjjünk a *gyülekezetbe* és felnövekedhessünk.

Megengedni, hadd legyen valóban Isten az Isten az életünkben. Képes legyen rajtunk keresztül áradni. Akkor sok dolgot el fogunk tudni végezni. Sokféle úton és módon fog tudni minket Isten *használni*.

Először a hit üzenet volt, amit hoztam. De ez, amit most hallottatok, nagyon jó, mert az Úrtól jött. Isten képes elvégezni számodra dolgokat, de nem tudja elvégezni, ha soha nincs benned az elvárás. Add föl a saját küzdelmeidet.

Add oda: *Uram, én magam nem tudom elvégezni!* Egyszer, ahogy én ezt mondtam az Úrnak, akkor még újjászületve sem voltam: *Uram, nem tudom abbahagyni ezt az ivást!* Ezt mondtam az Úrnak. Belátom, hogy nem vagyok képes rá.

Addig úgy ittam, hogy mindig azt gondoltam, hogy amikor csak akarom, majd abbahagyom. De eljutottam arra a pontra, hogy már nem tudtam abbahagyni és akkor az Úr irgalma jött. Mert szóltam Istenhez, Ő *irgalmazott* és elhagyott engem az a kívánság.

És sokkal többet el akar végezni az Úr még értünk. Sokakat akar *használni* ebben. Szeretne benneteket gyarapítani. *Szeret* téged minden feltétel nélkül. Mindegy mi volt a múltadban, teljesen mindegy, szeret téged! Meggyógyít téged. Gyarapítani fog téged.

Ő lehet, hogy ebbe az irányba akar majd haladni veled, te meg a másik irányba mész. Akkor nincs összhang köztetek. Rá kell kerülni az *útra*. Mondjon mindenki Áment. Hallelúja! Ez volt a szívemen és dicsérjük az Urat ezért. Hogy hogyan fejezzem be, most nem tudom, mert annyi mindent mondanék még. De a jövő héten folytatjuk. Dicsérjük az Urat!

Nagy lehetőséget kaptunk az Úrtól, és nagyon *rövid az idő*, hogy azt elvégezzük, ezt mutatja nekem. Ezért kell keresni Őt. Megint itt van a nyakban a gyógyulás.

Álljunk fel és mondjuk: *Dicsérem az Urat! Meg fogok változni, így határoztam. Mindent átadok és követem az Urat naponta. Minden nap. Köszönöm, Uram!*

Személyesen megkérlek Uram most téged, hogy mindazokat, akik most jelen vannak, azoknak a *segítségére* légy, mutasd meg nekik tisztán, hogy hol tévesztették el, hol vétették el. A Te *irgalmad* nagyobb annál, mint amit ők tévedtek. Visszatérhessenek az *útra*, hogy a megfelelő *helyen* legyenek, és a megfelelő *dolgokat* elvégezzék. Mert soha nincs késő, soha nincs késő Uram ehhez, a Jézus nevében!

Hisszük, hogy a gyarapodás jön hozzátok. Az a *gyarapodás*, amit mutatott nektek az Igében. Az hozzátok jön. Jön a *gyógyulás*, jön az egészség. A gyengeség és erőtlenség eltávozik a testetekről. Az *erő* jön hozzátok, mert az Ő irgalma e felett való. Ámen.